

3 Rector

Profielschets is klaar, wie volgt Luc Soete op?

10-11 Vies woord

Autoriteit is niet langer een vies woord voor prof. Verhaeghe

5 Tapijn

Tapijn grounds to become an open and hilly park

Due to carnival there will be no *Observant* next week. The next issue will be printed on Thursday 18 February

observant | 21

www.observantonline.nl

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht | Redactieadres: Postbus 616 6200 MD Maastricht | Jaargang 36 | 4 februari 2016

Illustration: Simone Golob

nl

Steun UM voor bedreigde academici in Turkije

Bedreigde academici in Turkije krijgen nu ook steun van de Universiteit Maastricht. Rector Luc Soete heeft Europese collega's aangeschreven nadat Turkse academici zich in een petitie tegen het beleid van hun regering hadden gekeerd en vervolgens door diezelfde regering met vervolging werden bedreigd.

Aanleiding voor de petitie, die vanaf begin januari al door zo'n tweeduizend medewerkers van circa negentig Turkse universiteiten is ondertekend, is de binnenlandse oorlog tegen vooral de Koerden die regeringstroepen in het Zuidoosten van Turkije voeren. In het gebied is de strijd de laatste maanden sterk opgeleaid, waarbij sprake is van beschietingen, massale deportaties en uithongering van de bevolking. Media berichten over lijken die op straat blijven liggen omdat familieleden die proberen ze weg te halen, op hun beurt worden beschoten.

De petitie spreekt van een "opzettelijk en gepland bloedbad, dat een ernstige schending inhoudt van zowel Turkse wetgeving als internationale verdragen". De ondertekenaars eisen dat de regering haar acties stopzet, (inter-)nationale rapporteurs toelaat, daders van mensenrechtenschendingen bestraft en een vredesproces in gang zet waarbij ook de eisen van de Koerdische beweging in acht worden genomen. Dat alles schoot president Erdogan in het

verkeerde keelgat. De petitie leidde, zo schrijft onder meer het wetenschapstijdschrift *Nature*, tot een woedende reactie waarin hij de academici beschuldigde van "steun aan terroristen en belediging van de Turkse republiek". Het Openbaar Ministerie kondigde vervolging aan, universiteitsbestuurders begonnen eigen onderzoeken naar ondertekenaars onder de eigen staf. Als die beschuldigd worden van onwettige politieke agitatie kan ontslag volgen. *Nature* citeert een professor in de rechten die zegt dat "wij allemaal op de politie wachten". *NRC Handelsblad* haalde vorige week een Turkse socioloog aan die beschrijft wat met 'dissidente' wetenschappers gebeurt: "De deur van hun werkkamer werd beklad met een rode X. Of er hing een brief op met: 'We willen je hier niet.'" Een van de ondertekenaars is een voormalige promovendus van de Maastrichtse School of Business and Economics, met wie rector Luc Soete nog contact heeft. De man - wiens naam hier op verzoek van Soete onvermeld blijft "om hem niet verder in moeilijkheden te brengen" - is inmiddels hoogleraar in Ankara en schreef een brandbrief aan 'Globelics', een wereldwijd verband van onderzoekers op het gebied van economie en technologie, mede door Soete opgericht. Daarin rept hij niet alleen van de officiële vervolging door de autoriteiten maar ook van doodsb bedreigingen

Lees verder op pagina 3

eng

Verdict in favour of tenants

Contract or administration fees: a new grey area

Mediation fees should largely be a thing of the past, especially after the Dutch Supreme Court made its verdict concerning agency fees, four months ago. The judge ruled that housing agencies are not allowed to charge mediation fees to both the landlord and the tenant (the only exception is when a tenant asks the housing agency to find a house for him). The business model of many agencies is therefore illegal. They advertise housing on their sites, and potential tenants have no way of getting around them. Then, when they draw up a contract, they charge a fee that typically amounts to one month's rent.

As a result of the verdict quite some students turn to the Maastricht University's Housing Helpdesk, asking for help in claiming their money back. Inquiries with three agencies in Maastricht reveal that Housing XL no longer charges mediation fees to tenants; instead the landlords pay the lion's share. But they do charge tenants 'contract and administration fees' of €247.50. 123Wonen charges €125 for this, while Pro Housing makes clear both on its website and by phone that "at no

stage" do they charge fees to the tenant. Are these 'contract and administration fees' a substitute for mediation fees? Is it a new grey area? The Netherlands Authority for Consumers and Markets, an independent watchdog that protects consumer interests has focused on improper mediation fees since 2014. "For other charges, our position is that they have to be reasonable", says Saskia Bierling, a spokesperson for ACM. "But the question is of course: what's reasonable? Fortunately, a law will come into force prohibiting agencies from charging double mediation fees for shared residences like a room (for independent housing this ban was already in place). In the explanatory memo, you can see that the legislature bans fees - be it for contract, administration or marketing - from being charged to the tenant. Once the law comes into force, we'll turn our attention to exorbitant administration fees."

Wendy Degens

See page 8-9 for a reportage about the Housing Helpdesk

Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder

“Mijn zus zag ik als een tweede mama, maar dan een van wie alles mag”

Naam: Mariska Custers (1994, Wageningen) * **In het dagelijks leven:** masterstudent ontwikkelingspsychologie en voorzitter van Luna-tik * **Woonplaats:** Maastricht, * **Burgerlijke staat:** “beginnende relatie”

Foto: Loraine Bodewes

Ik kom uit... Buggenum, ik zeg altijd ‘de buurt van Roermond’ omdat niemand het kent. Ik ben in het ziekenhuis van Wageningen geboren, we woonden in Zetten voor het werk van mijn vader, maar we zijn verhuisd toen ik vier was; mijn ouders komen uit Limburg. Mijn familie is belangrijk voor me. Mijn ouders, twee jaar jongere broertje en mijn zus die 21 jaar ouder is dan ik. Zij is een dochter van mijn moeder. Haar vader overleed toen ze tien was, later is mijn moeder mijn vader tegen gekomen. Ik heb nooit met haar in één huis gewoond, ik zag haar altijd als een tweede mama, maar dan een van wie alles mag.

Iedereen is een beetje gek. Je kunt ook zeggen dat niemand normaal is. Iedereen is anders, wie bepaalt dat eigenlijk, wat normaal is? Wat een beetje gek aan mij is? Ik kan niet ruiken. Een aantal jaar geleden merkte ik dat ik steeds minder rook. Ik weet nog dat ik bij mijn moeder in de auto zat op weg naar dansles en dat zij klaagde over mestgeur. Ik rook dat nauwelijks. Uiteindelijk verdween het helemaal. Er is geen verklaring voor. Het zou nog spontaan terug kunnen komen, maar inmiddels heb ik de hoop opgegeven. Eigenlijk vind ik het best zo. Ik ben bang dat als het nu terugkomt, ik de hele tijd misselijk ben en niets meer lust.

Ik ben een keukenprinses. Absoluut niet. Doordat ik niet kan ruiken, kan ik ook niks proeven. Alleen de textuur doet er voor mij toe. Ik ben als de dood om voor anderen te koken. Dan staat er bij een recept: naar smaak peper en zout toevoegen. Tja, geen idee. Voor mezelf maakt het natuurlijk niet uit, maar voor de anderen wel. Een paar jaar geleden kon ik het nog wel proeven

als iets heel zout of heel zoet was, maar ook dat is weg. Wat ik wel eens mis is de smaak van de saus bij een Hema-hotdog.

Favoriete speelgoed? De Barbies. Ik verzon er hele verhalen bij. Als Barbie in nood was, moest de Action Man van mijn broertje haar komen redden. Ken was een sukkel, die kon dat niet.

Ik ga naar mijn ouders als... ik een probleem heb of iets leuks te vertellen. Ik kan met alles bij ze terecht. Ik ga bijna ieder weekend terug naar huis, mijn broertje die in Leuven studeert ook. We zijn heel hecht. Ik mis ze doordeweeks en zij mij ook. Mijn broer en ik kunnen het goed met elkaar vinden, al zijn we heel anders. Ik praat graag, hij kan goed luisteren. Hij is bedachtzaam, denkt goed na, ik ben meer van het dingen doen.

Leukste vak op de middelbare school? Engels, daar was ik goed in. Ik vond de middelbare school geweldig, daar kreeg ik eindelijk echte vriendinnen. Op de basisschool was ik altijd het buitenbeentje en als je maar met elf kinderen in een klas zit, is dat niet leuk. Ze scholden of sloegen niet, maar ik hoorde er niet bij, het klikte niet. Misschien omdat ik geen Limburgs sprak? Mijn ouders praatten onderling dialect maar tegen mij altijd Nederlands, omdat ze me in Zetten anders niet verstonen. Tegenwoordig praat ik trouwens wel Limburgs, ik ben ermee begonnen tegen het oudste kindje van mijn zus.

Rust is belangrijk. Een volle agenda motiveert me, van keihard doorwerken krijg ik energie. Maar aan het einde van zo’n week wil ik wel even niets in het weekend. Ik ben nu even gestopt met mijn master ontwikkelingspsychologie. Mijn relatie ging uit,

ik moest verhuizen en werd het even allemaal te veel. Ik was niet meer gemotiveerd. Aan mijn twee bijbaantjes en voorzitterschap van Luna-tik beleefde ik wel veel plezier. Maar ik kon me niet voorbereiden op onderwijsgroepen en haalde mijn tentamens niet. Zo zit ik niet in elkaar, ik ben perfectionistisch. Dus heb ik me even uitgeschreven en begin ik in september opnieuw. Ik denk dat ik er dan weer zin in heb, ik vind mijn master namelijk wel heel leuk.

Over tien jaar... ben ik 31. Dan hoop ik te werken als kinderpsycholoog. Kinderen zijn zo leuk. Ze zeggen wat ze ergens van vinden, zijn eerlijk. Ik wil er zelf ook, een even aantal dus twee of vier. Anders moet er één altijd alleen zitten in een attractie in het pretpark, dat vind ik zielig. Ik wil graag bij mijn familie in de buurt blijven, dus waarschijnlijk woon ik ergens in Limburg.

Ideale zondag? Bij mijn ouders thuis op de bank zitten in mijn pyjama met de kat op schoot. Ze heet Molly en is komen aanlopen. Drie jaar geleden met kerst zat ze voor de deur en mocht ik haar van mijn ouders naar binnen halen. Er lopen zo’n acht katten door onze tuin die van mijn moeder te eten krijgen. Dat heb ik haar aangedaan, door er mee te beginnen. Eerst was ze daar niet zo blij mee, maar uiteindelijk vindt ze het zielig. Ze komen van de boerderij achter ons. Sommige hebben weer kittens gekregen, hele generaties zijn er in onze tuin opgegroeid.

Gezocht: intellectueel met bestuurlijke ervaring

Van de nieuwe rector wordt verwacht dat het "een intellectueel" is en "een teamspeler die graag samenwerkt". Dat staat in de profielschets voor de rector magnificus die, op verzoek van Observant, door de raad van toezicht openbaar is gemaakt.

De profielschets is opgemaakt omdat de benoemingstermijn van de huidige rector, prof. Luc Soete, per september afloopt. De nieuwe rector is per definitie een interne kandidaat: hij of zij wordt benoemd uit het hooglerarencorps, zo schrijft het bestuurs- en beheersreglement van deze universiteit voor. Zittende hoogleraren krijgen de kans om zichzelf of collega's te kandidideren. Aan hen wordt bij die gelegenheid de profielschets toegezonden; de rest van de instelling kreeg die tot nu toe niet te zien. Minister Bussemaker van Onderwijs heeft echter aangekondigd dat dit soort documenten in de toekomst openbaar gemaakt moet worden. Dat was reden voor de toezichthouders bij de UM om, "voortuitlopend op de verwachting dat dit algemeen gebruik zal worden", dit nu ook al te doen, zegt voorzitter Truze Lodder: "Wij vinden dat openheid over het proces op zijn plaats is." Tot nu toe was die openheid er dus niet. Ook de universiteitsraad, die onlangs over de rectorprofielchets adviseerde, deed dat achter gesloten deuren.

De bemoeienis van de U-raad is overigens wel

groter geworden. De voorzitter van de vertrouwenscommissie van de raad, op dit moment UCM-docent Roberta Haar, is voor het eerst opgenomen in de benoemingsadviescommissie. Voorzitter daarvan is Ursula Nelles van de raad van toezicht. Verdere leden: medetoezichthouder Marc Groenhuijsen, bestuursvoorzitter Martin Paul en (interim-) FHS-decaan Franz Palm als lid van het college van decanen.

Opmerkelijk voor een document dat zich uitsluitend op interne kandidaten richt zijn de twee pagina's die gevuld zijn met de bekende teksten over de UM uit de PR-folders en het strategisch programma: "leading in learning", "uniek onderzoeksprofiel", "gelegen in het hart van Europa", "een jonge, stimulerende organisatie". Dat de nieuwe rector nog niet zou weten dat er zes faculteiten zijn, lijkt evenmin erg aannemelijk.

Bovenaan de lijst met 'gewenste kwalificaties' staan de bestuurlijke kwaliteiten: een brede bestuurlijke ervaring binnen en liefst ook buiten de universitaire wereld, is vereist. Verder onder meer: een gedegen reputatie in onderwijs en onderzoek, een intellectueel met een integere bestuursstijl, open voor debat, toegankelijk voor studenten, met strategische kwaliteiten. Hij of zij speelt ook een "initiatie rol" in de contacten met de buitenwereld. Nog een opvallend item: de nieuwe rector zal invulling gaan geven aan de 'profielkenmerken' van de UM, waaronder "de

onderwijsinnovatie". Die taak is echter uitdrukkelijk door de huidige rector overgedragen aan de dit jaar benoemde vicerector onderwijs, Harm Hospers.

De profielschets besluit met een nadrukkelijke oproep aan vrouwen om zich kandidaat te stellen, dit in het kader van het beleid om "meer vrouwen in hoge functies" te benoemen.

Intussen wordt in de wandelingen van de UM al druk gespeculeerd over mogelijke namen. Waar de UM nog nooit een vrouwelijke bestuurder heeft gehad wordt gewezen op de decaan bij rechten, Hildegard Schneider, als kanshebber. De huidige decaan bij psychologie, Bernadette Jansma, ligt minder voor de hand nu ze onlangs werd benoemd tot FHS-decaan, een post waarvoor lang naar geschikte kandidaten is gezocht. In de categorie mannen verwachten sommigen dat vicerector Hospers wellicht doorstroomt, anderen menen zeker te weten dat een dergelijke zet bij diens aanstelling is uitgesloten. Door velen genoemd ten slotte is de decaan van de FHML, Albert Scherpier. Bij zijn aanstelling tot decaan in 2011 schreef *Observant*: "Hij staat bekend als een vriendelijk maar resoluut bestuurder, die goed luistert naar de 'werkvloer' en vervolgens knopen weet door te hakken." Aan die reputatie lijkt in de afgelopen jaren weinig veranderd.

Wammes Bos

Warme juristen

De Maastrichtse rechtenfaculteit neemt vrijdag 5 februari deel aan de nationale Warme Truien Dag. De juristen zijn de eersten die zich namens de Universiteit Maastricht achter het initiatief scharen. De thermostaat graag één graad lager, vertelt Jacqueline Hendrix van marketing en communicatie. "Normaal staat de thermostaat op maximaal 21,7. Maar ons gebouw verliest veel warmte door openstaande deuren en enkele beglazing. Dus het voelt niet als 21,7. Bovendien gaat het om het idee dat we die dag 6 procent energie besparen." Het wordt vrijdag 10 graden en voor zover je het nog niet van plan was: trek een warme trui aan.

www.warmetruiendag.nl

WD

"Intimidatie" is doel Erdogan

Vervolg van pagina 1

door fascistische groeperingen.

Soete kreeg tevens steunverzoeken van andere Turkse UM-alumni en vroeg vervolgens de European University Association (waarbij het Nederlandse rectorenoverleg is aangesloten) om actie te ondernemen, maar dat bleek de EUA net diezelfde dag al uit zichzelf te hebben gedaan. Het Turkse EUA-bestuurslid, rector van de Boğaziçi Universiteit, heeft dat protest overigens mede opgesteld. Onder de vlag van het wereldwijde *Scholars at Risk* netwerk heeft ook de Nederlandse KNAW een protest gesteund tegen aantasting van de academische vrijheid in Turkije.

De Turkse politicologe Birsan Erdogan, docent International Politics aan de Maastrichtse rechtenfaculteit, en uitdrukkelijk "geen familie van de president", heeft hier in Nederland nog geen georganiseerd protest gezien tegen de aantasting van de academische vrijheid in Turkije. "Misschien zouden we hier ook iets moeten doen, ik zal onze decaan eens benaderen", zegt ze. Wel steunde ze Turkse initiatieven die het opnemen voor de bedreigde universitaire stafleden, zoals die van hun huidige en voormalige studenten. Daarnaast relateert ze de toestand in haar vaderland: "Mensen zijn inderdaad ondervraagd, maar tot nu toe zijn ze ook altijd weer vrijgelaten. Mijn vader is rechter in Turkije, ik heb de zaak met hem besproken en ook hij denkt dat de petitie-ondertekenaars geen enkele wet hebben overtreden. Daarvoor moet je oproepen tot geweld en dat hebben ze niet gedaan. Hij denkt dus niet dat er veroordelingen zullen volgen. De actie van de regering is bedoeld om mensen te intimideren. En dat werkt, merk ik, ik heb Turkse vrienden die bang zijn om dit soort onderwerpen te bespreken. Aan die paranoia moet je niet toegeven. Ik bestuurder bijvoorbeeld de Armeense genocide, dat ligt erg gevoelig in Turkije maar ik ben niet bang als ik er naartoe ga. Mij is nooit iets overkomen."

Wammes Bos

InMosae 2016: feestend het jaar rond

Foto: InMosae commissie '15-'16

Het thema van InMosae, het driedaagse feest waarmee studentenvereniging Circumflex deze week de dies van sociëteit De Kaap viert, is dit jaar Three Sixty Five. "Dat slaat op de 365 dagen in het jaar", vertelt Margot Jegerings, commissaris intern van Circumflex. "We beelden allerlei feesten uit die tijdens een jaar voorbij komen, van het Chinese Nieuwjaar tot de Mexicaanse Los Dias De Los Muertos." De leden van de vereniging versieren tijdens het klusweekend, voorafgaand aan InMosae, de hele sociëteit in het thema van dat jaar. Ook komen de bezoekers – er worden er 1200 verwacht – in stijl verkleed. Het feest startte woensdag en duurt tot en met vrijdag. Iedere dag is er een andere headliner. "Woensdag de gebroeders Scooter, die maken feestmuziek die we zelf ook vaak draaien na een borrel. Donderdag DJ Tony Junior van de realityshow *Toni&Tony* en vrijdag Luuk van Dijk, dat is wat meer techno/house muziek."

CF

Vorige week op de radio: docenten middelbaar onderwijs worden massaal overspannen omdat ze 's avonds boze mails moeten beantwoorden van ouders die hun kroost beter bewaterd willen zien. Een klein bericht, maar de problemen van de moderne tijd ballen zich daarin samen. Even zuur doen: het is allemaal de schuld van de computer.

Ik herinner me hoe e-mail mij destijds werd aangeprezen: je brief is er voortaan meteen, en er hoeft geen postzegel op! Wat ze er niet bij vertelden was dat het onze manier van werken en communiceren volkomen zou corrumpen. Vóór de introductie van e-mail ontving en verstuurd ik een of twee brieven per dag. Nu krijg ik zo'n honderddertig mails – niet meegeteld wat de filters vangen – en op de helft moet ik antwoorden.

Op een brief verwachtte niemand binnen een

week antwoord. Maar omdat e-mail zo'n snel medium is, eisen mensen nu antwoord binnen een kwartier.

E-mail maakt ook niet om tijd en plaats, en ondermijnt zo het onderscheid tussen werk en privé.

Communiceren via de computer onttrekt de geadresseerde aan het oog. Hele volkstammen trekken daardoor digitaal een grotere broek aan dan ze ooit live zouden doen. Dat leidt tot reaguurders, maar ook tot allerlei onbeleefde mailtjes die je dag vergallen, en tot collega's die elkaar vinnige berichtjes sturen terwijl ze twee deuren van elkaar zitten.

E-mail is in essentie een zendend medium, niet geschikt voor de dialoog, dan gaan mensen zich gemakkelijk eisend en tiranniek gedragen: wel

zenden, veel minder luisteren.

Digitalisering leidt tot een eindeloze productie van data. Wanneer gaan we zeggen: ja, er zijn data, maar we gaan ze lekker niet gebruiken?

En ook niet archiveren, omdat een schone lei ook van levensbelang is. En omdat het eindeloze vergelijken van alles met alles, van iedereen met iedereen, de ziekte van onze tijd is.

Iedereen heeft het tegenwoordig helemaal gehad met neoliberalisme, new public management, het alom woekerende narcisme, het georganiseerd wantrouwen, de teloorgang van omgangsvormen. Maar komen we daar ooit van af als we de computer ongemoeid laten? Waar is de econoom die in kaart brengt wat de computer ons kost aan gedeelde arbeidsproductiviteit, aan gedeeld arbeidsplezier, aan gezondheid, aan

De terreur van de e-mail

democratie? Goed. Ik moet ophouden. Mijn ganzenveer wordt stomp.

Tsjalling Swierstra, hoogleraar filosofie
Deze column is geschreven op persoonlijke titel

Hans Schouwenburg inspired by Michel Foucault

Foucault kept him awake

Hans Schouwenburg was born a year after French philosopher Michel Foucault died from AIDS in 1984. The PhD graduate from the Faculty of Arts and Social Sciences was drawn into Foucault's ideas when he was a student. "Things that you took for granted, he brutally discredited. I started to doubt everything. It almost led to an existential crisis."

Photo: Joey Roberts Illustration: Simone Golob

During his research master's of Cultural History at the University of Utrecht, Hans Schouwenburg was attracted by Michel Foucault, one of the most important intellectuals of the twentieth century. "He was on the menu every week. Great! *The Order of Things*, a study on social sciences, turned my world upside down." Schouwenburg was one of the few enthusiasts. "Most students hated Foucault. His style of writing is not easy, very expressive, with lots of metaphors, something that really appeals to me. In *The Order of Things* (in French *Les mots et les choses*) from 1966, it is all about deconstruction. Foucault regards the entire image of mankind in the Humanities as something that can and will disappear again. And in this way, man is himself a construction. He compares our image of mankind with a face drawn in the sand near the sea's tideline." Schouwenburg was consumed by it all, he read more of Foucault, it even kept him awake. "It

became an obsession. I started to doubt everything, my study, life, questioning what the point of it all was." With a friend, he left for Paris to do a 'Foucault walk'. "We had read his biography and walked past the house in which he grew up, the College where he had taught and the small monastery library where he always sat and only looked up – the story goes – if a pretty young boy walked past. Foucault was a homosexual and struggled with it for a long time." He is no longer an obsession, but the philosopher never completely let go of him. He tries to encompass his style of writing in his own work. "On the first page of *Discipline and Punish: The Birth of the Prison*, Foucault gives a meticulous description of a torturing session. Very cruel, but so vivid. And the clever thing is that Foucault doesn't use it as a trick to attract the reader. No, he uses it as a metaphor, to show how people used to deal with criminals in public. That it had to be a spectacle and clearly visible. Then he

describes how punishment has changed over the years: we no longer have corporal punishment, but we put people 'in prison, under surveillance."

Schouwenburg praises Foucault's method of contributing towards the 'now'. "He didn't just research the history of prison life, but also looked at how things developed in the present. He talked to prisoners."

Schouwenburg takes more or less the same path in his PhD research on sustainable energy. "I go back in order to understand the present better. The concept of sustainability was used for the very first time in a published World Conservation Strategy in 1980. I want to know: what function did this term have, who thought of it. Now everyone is talking about sustainability. People feel it is important. But why has it not come about?"

Wendy Degens

Smoking in Europe

I used to pity the heavy regulations imposed upon the smokers of Australia. Back home smoking is banned, inside, outside, around children. God forbid you smoke around someone's beloved pet lest you receive a scathing pseudo asthmatic cough pointed directly at you sending you a very clear message: Cough (How). Cough (Dare). Cough (You).

I used to think it was just a good example of our nanny-state having too much of say on what people were and weren't allowed to do. However, after spending six months in Europe I can safely say that was a delusion. Here's the problem: just like Australia has put a lot of effort into its cafe culture and making brunch "a thing," the Netherlands has put just as much effort into a culture that supports smoking. While I wait in line to pay for my food in Aldi I see more brands of tobacco than there are varieties of Dutch sprinkles, which is ridiculous because you guys have an entire aisle section dedicated to them. At university the ten minute break between class and lectures so that students can stretch their legs is just a glorified excuse for a smoke-o. If the teacher goes overtime 75 per cent of the class, including the tutors, start tapping their fingers on the table in muted fury. Getting home after a big night out is like going through quarantine: clothes in the laundry, shoes outside to air out and a shower strong enough to wash the reek out of my hair.

This brings us to the crux of the matter... smoking is still cool in Europe. Mum forgive me, but I am somewhat enchanted by all the little idiosyncrasies with smoking. One intoxicated night out I learned how to roll my own cigarettes: peppering a fine amount of tobacco on a paper slip and rolling it between my fingers until it is a hard straight line. It is a clumsy, drunken effort but it brings out an unconscionable level of pride. Obviously, it's on my nights out when I am at my greatest risk of smoking. I used to think that it was my iron will that resisted the temptation to smoke. It turns out it was my home country that had thrown itself between me and a fully-fledged smoking habit.

Jordan Mullins,
Exchange Student UCM

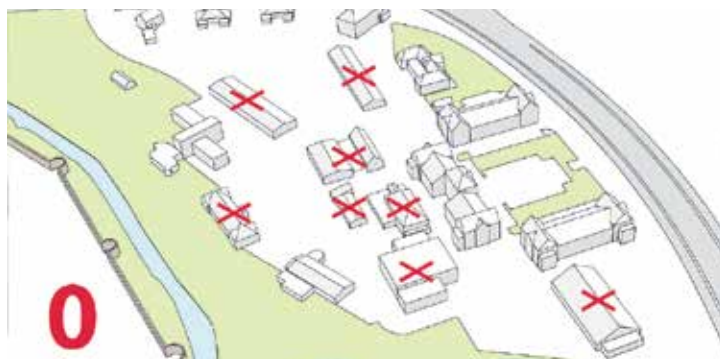
Tapijn grounds to become an open and hilly park

Open 'sight lines', a building partly submerged in the ground with a deck, undulating hills in a sea of green: the reactions to the winning plan for the Tapijn Barracks makeover range from positive to enthusiastic. If all goes according to plan, it will be completed by 2020.

There were 37 architectural agencies that would have loved to prepare the Tapijn Barracks for use by Maastricht University. Of those, five remained, and that number boiled down to three agencies that submitted a detailed plan. LIAG Architecten from The Hague won the competition; the plan was presented to the university community and interested Maastricht citizens last Monday.

The most noticeable aspect is that a lot of ugliness will be removed. Anyone who walks onto the grounds today, sees an expanse of concrete with small buildings scattered around; in a number of years, they will be surprised. Those buildings, eight in total, will be gone, the concrete will have disappeared, and instead there will be a lot of grass, lots of trees and foot and bicycle paths crossing the site. As far as the last aspect is concerned: not everyone is in agreement but the plan entails a second pedestrian bridge across the Jeker, one that leads to the fortification wall in the direction of the Tongersestraat. So an opening will have to be made there. This is to make it easier to create a link with the Jesuit monastery, the SBE building.

Another remarkable thing is the fact that existing larger buildings will continue to stand alone, no connecting buildings will be erected which could interfere with the open character of the grounds. There will be a large new building with a lecture hall and offices and a 'plinth' sunken into the ground – that will connect the existing and new buildings. This will not be an underground corridor, on the contrary, the earth will be dug out

LIAG Architecten

so that light can also enter through the side of the 'plinth'. The earth that is left over will later be used to create the undulating appearance of the grounds, which even includes a 'Wi-Fi hill'. Whether the latter will actually be created, is doubtful, as the university has raised questions about the height of the hills. There are also questions about the design of the new building, which will be a real eye-catcher, with expanses of glass and a variety of vertical metal strips (Corten steel). This design is not final yet, confirmed Nick Bos from the Executive Board during the presentation.

The layout of the park will be modelled on the English landscape style, with meandering paths

and occasional groups of trees. A safe shortcut to Jekerdal will be created by building an underground tunnel underneath the Prins Bisschopssingel, safe for cyclists and pedestrians and possibly also for foxes, because they have already been sighted in the neighbourhood. There will be a catering establishment on the premises – the present brasserie is in a building that will be demolished – which will be accessible to the general public. Parking facilities will be created around the periphery, hidden away, and there will be racks for 750 bicycles. Not in one place, because students are prone to park their bicycles as close as possible to where they need to be, the creators of the plan reported, but in several

places.

In March, the project will be discussed again separately with UM students, in order to hear their ideas on the proposals. The city council will decide about the zoning plan this summer, after which the final design should be ready by the end of the year. Then work can start; if everything goes according to plan, it will be completed by 2020. Delays due to legal action by neighbouring residents are not expected. The UM will inject at least 25 million euro into the project, the upper limit not being yet clear, said project leader for the UM René Verspeek.

Wammes Bos

“We live like professional musicians”

The students of the Dutch National Student Orchestra rehearse ten hours a day during the days prior to their eleven-day tour 'Vrij'. Together with pianist Arthur Jussen, the ninety members play pieces by Claude Debussy, Trevor Grahl, Ravel and Béla Bartók in various cities (in Maastricht on 14 February). Second-year Biomedical Sciences student Pieter Dijkstra (percussion) is one of them.

He was almost sure that he would be chosen – “not too many percussionists audition” – but still Pieter Dijkstra was nervous when he auditioned for the NSO in October. “There are four people sitting in front of you who hear every wrong note. The NSO has a reputation to keep up, so the level must remain high. For the double bass, for example, only one of the thirteen players who auditioned was accepted.”

Dijkstra played in various orchestras in The Hague, his hometown. “Now that I'm studying, I play a lot less. I love symphonies, but here in Limburg the focus is more on brass bands. And my marimba (a type of xylophone, ed.) is a little too expensive to have lying about in my room. If there is a party, everyone would want to play on it. The great thing about this year is that there are ten other people from The Hague in the NSO. I know them from other youth orchestras where I used to play.”

As a percussionist, Dijkstra especially has to practice his timing. “When you are out by half a count, everyone looks at you. We play relatively modern pieces. Grahl's work in particular is experimental. In one piece, I have to rub my finger around the edge of a glass. Try doing that for twenty beats while maintaining the same tone.” He is really looking forward to the solo piece by Arthur Jussen. “Ravel's piano concert

Pieter Dijkstra (with glass) Foto: Eduardus Lee

for the left hand, but he plays it so well that when you close your eyes you don't notice he is only playing with one hand.”

It is an intensive time for the members of the orchestra. After they have rehearsed almost non-stop for nine days, the tour starts in Someren on 6 February and ends in the Concertgebouw in Amsterdam on 16 February. After that, they will go to Madrid, where the NSO will give three

concerts. “We live like professional musicians. Every concert has to be good; you have to remain on top of your game. After a concert, you try to catch up on some sleep and then travel to the next place. Fortunately, I was able to make arrangements with the university. I now come under the top athletes' arrangement, so that I can miss part of the study programme.” Dijkstra is looking forward to Madrid and

Amsterdam (“The Concertgebouw!”), but also the concert in Maastricht. “Then my friends who know nothing about percussion can see that it is something more than hitting a triangle.”

Cleo Freriks

NSO - Vrij, Sunday 14 February, Vrijthof Theatre, 15:30hrs. www.nso.nl

Work like a slave, eat like a king

Uncomfortably tight waistbands

My menu
High tea €19.50

I simply love tea, particularly the ritual of afternoon tea. The afternoon tea in Taart, on the corner of the Helmstraat, is all about good taste and the work of designers who have laid out a supremely elegant, yet fairy-like interior. Customers are served with pinkish tea cups, porcelain plates and huge colourful teapots. Choosing one of the whimsical tea tables, you could be forgiven for thinking you were attending a tea party thrown by Alice in Wonderland. The service is self-assured and seamless, although you do see the occasional breadcrumb on the table – perhaps inevitable when the friendly staff serve many customers each day. The waitress brought

us two glasses of prosecco to start with. Given that it was 13:00 on a Sunday it seemed quite early to start drinking, and while I definitely liked this special touch, I'd recommend switching the order – serving the prosecco at the end instead of at the beginning.

My boyfriend and I were served a selection of finger sandwiches with smoked salmon, prosciutto and egg salad. The white bread was nicely cut in triangles and flower shapes, but a bit too dry. We had barely finished the sandwiches when we were served with a classic high tea *à la carte*, full of delicious surprises and a big pot of Darjeeling tea (black tea from India). The high tea selection included both sweet and salty snacks. From the salty selection, I tried a leek and ham quiche and curry slices of pastry topped with sesame seeds. And then, with our waistbands uncomfortably tight, we started on the cakes. There were the traditional British scones, warm and light as a feather, with

butter and strawberry marmalade. There was a meringue kiss with a raspberry cream, light and not too sweet, next to the lime cream with pear puree pieces. And then came the carrot pie – after the first bite, I wanted more! With my partner asking if he could finish mine, I refused to give up the beautifully decorated cake with its little sugar carrot on top. By the time we'd topped it all off with another two litres of tea (the tea is unlimited), we'd had our fill and were ready to head home. If you've ever wondered about afternoon tea at Taart, my verdict is Money. Well. Spent. occasional wait for a free table.

Kate Surala

Taart
Helmstraat 2A, www.taartzaak.nl

Every week, master's student European Public Affairs and tutor at the Faculty of Law Kate Surala reviews a restaurant, coffee bar, catering shop or 'to go' in Maastricht

Food ★★★★★☆
Service ★★★★★☆
Atmosphere ★★★★★☆
Price/Quality ★★★★★☆

Approved

- ▶ Car Throttle
- ▶ Cars/news/fun
- ▶ Free
- ▶ Android (iOS scheduled for the beginning of 2016)

Have you seen all episodes of the *Top Gear* series at least three times as a rerun? Do you wash your car every Sunday (or do you dream about the day that there is a car outside your door waiting to be washed)? And do you know everything about shock absorbers and fuel injection engines? Then the Car Throttle app is something for you.

This app has a Facebook-type wall, containing the latest car news from various communities (such as 'circuit drivers', 'American cars' and 'BMW owners'). Just choose the communities from which you want to receive updates. You can like messages and respond to them or add some news yourself. There is a forum for all your car talk. From practical questions such 'My budget is under \$15.000, what car would you recommend in my situation?' to discussions about topics such as 'Reasons Why Supercar Ownership Has Zero Appeal'.

CF

Dear Ingrid

Allow heartstrings to be slack

Sanne (21): "My boyfriend regularly has an evening out with his fraternity. We often argue about that. The idea that he meets other women on such an evening drives me mad. Sometimes he stays home for me, but then we don't have the best of evenings. And when he chooses to go, I also have a horrible evening. How should I deal with this?"

Ingrid: In her book *I.M.*, Dutch writer Connie Palmen describes her intense love relationship with journalist Ischa Meijer. Shortly after their first meeting, Meijer confesses that he cannot be faithful to her. That he will always go with other women, but that he will always come home to her every evening. "In order to keep him, I will have to let him go so that is what I shall do," Palmen writes. This works well for her. The relationship lasts and not in the least because of the way in which Palmen deals with her lover's infidelity. For years, they are extremely happy until it all ends suddenly with Meijer's death. Palmen allowed the heartstrings that connected her and Meijer, to be slack. This prevented the strings from snapping. Holding on to something frenetically, is a way of losing it, says author Jan Geurtz. In his book *Verslaafd aan liefde* (Addicted to Love) he refers to this as the counterproductive reflex. By this, he means that an action has the opposite effect from what you intend. Think about scratching a mosquito bite. Instead of less itching, you get more itching. Love relationships are riddled with counterproductive reflexes. This is not strange at all. Being in a love relationship affects your vulnerability and uncertainty. Am I attractive, pretty and smart enough? Does he or she love me enough? We strive for the love and recognition from our beloved one to compensate these feelings. By forcing the issue, we help kill off our happiness. Your reaction to your boyfriend going out for an evening is a good example. You would like nothing more than to have him with you all the time. The way in which you are trying to achieve this, is not going to work at all. Chances are that

Photo: Loraine Bodewes

a time will come when he has had enough of all your pulling and will break free. Then you will have lost him.

Be like Connie Palmen. Allow the heartstrings to be slack and give your friend – and yourself – space. Use your own time to make things the way you like them. Do something fun, alone or together with friends. You will have loads to tell

your boyfriend when you see each other again. The same applies to him. Great evenings are guaranteed from now on.

Ingrid Candel

Geurtz, J. (2009). *Verslaafd aan liefde*. Ambo: Amsterdam (only in Dutch)

Would you like to ask psychologist Ingrid Candel a question (you may do so anonymously)? Send an e-mail to lieveingrid@outlook.com

Do you have any questions or problems and would you like to speak with a psychological counsellor for students from Maastricht University, contact studentenpsychologen@maastrichtuniversity.nl or call 043 3885388.

Studium Generale lecture on Maastricht Carnival

“If you see the Prince, give him a hug and a kiss”

Keen to join in during the Maastricht Carnival? Be prepared. But don't worry – Ad van Iterson, associate professor at the School of Business and Economics and Carnival – goer by birth, is here to help you through these weird three days and nights. “Get over your shyness, but don't overdo it; don't be too enthusiastic. The best way to get into the Maastricht groove is to shuffle a bit.”

Van Iterson grew up with Carnival: “It's in my genes. What's learnt in the cradle is carried to the grave.” But newcomers can adapt, he assures his audience during the lecture organized by Studium Generale last Monday in the Minderbroedersberg Aula. A few years back he wrote a Dutch booklet about Carnival, *Three days and three nights*, for which he received a medal. “It took me almost 55 years to get one!”, he says, displaying a number of Carnival medals on screen. “The small one is a badge for children. If you're offered one of these by De Tempeleers, the official Carnival organizer – you can recognize them by their red, green or yellow mitre – refuse it! Don't let them fool you. Thirty thousand of these are made every year.”

Dreaming of becoming Prince of the Carnival,

Prince Bastiaan and Vrow Wielemösj last week in SSC Photo: Loraine Bodewes

the main character of the festivities, in a few years? Don't. Especially if you weren't born in Maastricht. To become a City Prince, like the current Prince Bastiaan, you need to meet certain requirements. You should be about 38 years old, be married to a lovely princess, live in a nice neighbourhood, and have two or three children and, like Bastiaan, two goldfish. A dog is also acceptable, or a rabbit. And, of course, you have to serve community – be a board member of the hockey club, for example, and show up on the hockey field every Saturday.

Van Iterson: “The Prince used to be just someone

off the street, chosen from the masses to lead the city during Carnival. But more and more it's become a bourgeois exercise: nice family, good career, et cetera.” During Carnival the Prince goes from pub to pub. “If you see him, give him a hug and kiss and say you love him, because it's not easy being Prince of the Carnival.”

Bastiaan Klomp, director of the Kruissherenhotel Maastricht, is the City Prince, “but there are more of them, because every neighbourhood has a Prince of its own, just as they have their own Carnival organizers.” Those neighbourhoods tend to be less conservative, says Van Iterson:

“There you see girls as youth princesses.” To date, De Tempeleers have never put forth an adult City Princess.

So what is actually on the cards, starting this Sunday morning at 11:11? “Drink beer, dive into the mess. You can go alone if you want, dressed in a crazy outfit. That's not strange – we see a lot of *Einzelgängers*”, Van Iterson says. Prefer to go with a group? Get a unique costume and follow one of the Zate Hermeniekes, the drunken brass bands – an invention from the late 50s – that proudly play out of tune. “Or join the grand parade on Sunday afternoon that starts at the Station and ends at the Vrijthof.” The Vrijthof is the heart of the festivities, the square where a huge doll, the *Mooswief* – a female vegetable seller – is raised on a flagpole. The *Mooswief* is the patroness of Carnival: “As long as you see her hanging, it's safe to be in fancy dress.”

Van Iterson ends his speech with a nod to the Russian thinker Michael Bakhtin (1895–1975) who described Carnival in his book *Rabelais and His World*, an analysis of the writings of the French Renaissance writer Francois Rabelais.

According to Bakhtin, Carnival's liberating force is “laughing truth ... degrading power.” Power is to be ridiculed; Carnival is all about “the reversal of high and low”. Later, he shows a photo of a Carnival reveller with a fake penis on his nose – some people take the reversal of high and low quite literally.

Wendy Degens

N.B: You may find yourself in trouble if you dress like a terrorist or jihadi. De Tempeleers have announced that they will be keeping an eye out for this, especially during the grand parade.

Carnival: to stay or not to stay?

The Maastricht Carnival attracts hundreds of people per year from around the country as well as abroad. To uninitiated foreigners, it might look like a bizarre dream. Others get excited and dress up to enjoy the feast. But what about Maastricht students? The university, its libraries and all academic facilities are closed for several days. Clearly, a question arises – to stay or not to stay?

“I planned my holiday in Spain way back in November”, says Christina Stark, a master's student in Law. A few years ago, however, struck by how colourful and outlandish Dutch costumes can be, she decided to dress up as a nurse in the first and a chicken in second year of her studies. “I'm sincerely amazed by how devoted people can be in terms of coming up with innovative ideas and setting new trends. Lots of families spend months preparing outfits or moving vehicles. But after my previous Carnival experiences, I've decided that in 2016 I'll take a week off somewhere warm to recharge and get some energy for the upcoming study blocks.”

While the vast majority of her peers will go back home, Sarah Hofmann, a first-year German psychology student, planned a fancy costume way ahead of the celebrations. “I think you should either let your prejudices go and just enjoy the Carnival season, or flee to enjoy the pre-semester vacation”, she laughs. Together with a bunch of other partygoers, she will be dressed as a minion (a small, yellow creature from a film). “I'm keen to show off my outfit, mingle with the crowds of visitors and take in the sights, sounds and smells of the feast.” Hofmann is looking forward to dancing through the streets and taking advantage of the chance to drink at any time of the day, although, slightly concerned about the possibility of encountering violent drunks, she is hoping that a harmless festival

Photo: archive Observant

atmosphere prevails.

Martin Dubois, a French business student, is less enthusiastic. In his view, every holiday should be spent as far away from university as possible. “I haven't experienced Carnival and I don't want to, because I'm not a fan of mixing with masses

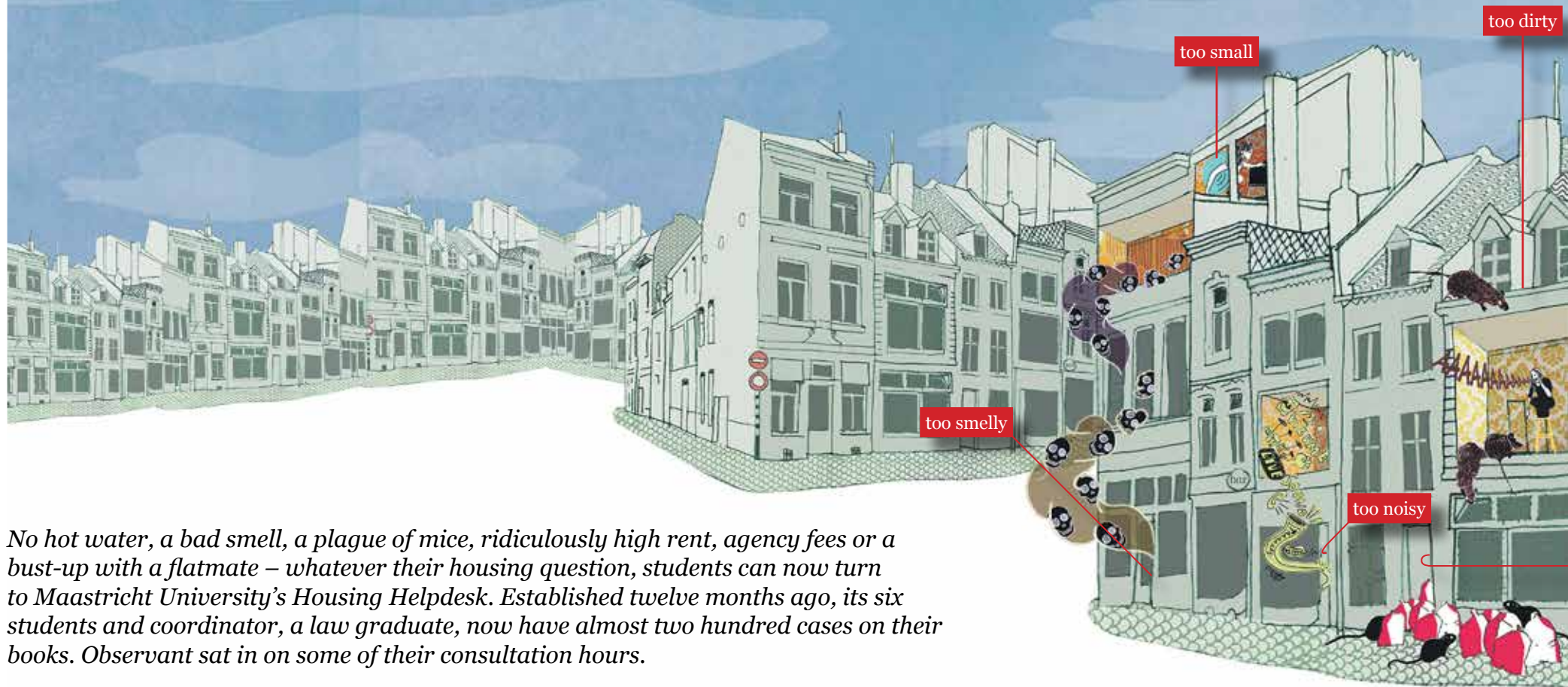
of tourists. I'd rather spend time with my family and friends. Last year, even a few days after Carnival ended, there were people who just couldn't let go of the Carnival spirit and kept drinking and making funny noises such as meowing under my window.” At the crowded Maastricht

railway station before leaving the city, he was “blown away” by the sight of locals and foreigners having the time of their lives, united by the exaltation, joy and creativity of Carnival season.

Yanitsa Maksimova

Student housing: complaints, illegal practices, tips

“He was paying €625. Based on the point-score system we came up with

No hot water, a bad smell, a plague of mice, ridiculously high rent, agency fees or a bust-up with a flatmate – whatever their housing question, students can now turn to Maastricht University’s Housing Helpdesk. Established twelve months ago, its six students and coordinator, a law graduate, now have almost two hundred cases on their books. Observant sat in on some of their consultation hours.

Text: Wendy Degens Illustration: Simone Golob

A first-year European Law School student enters the office, visibly tense and ill at ease. It’s the first day of December and alum Rick Blezer and law student Firi Boukhris are on hand for the consultation hour. The student, from Italy, is keen to get a big word off her chest: “Threatened; I’m feeling threatened.” Her story comes out in disjointed form, but amounts, in essence, to the following: she has been renting a room in Meerssen since September, in a house shared with the landlord’s daughter. But she neither trusts the landlord nor his daughter.

“In November I agreed with the landlord to move out as of 1 December. But now he’s going back on our agreement; he denies that we agreed on this and wants me to pay for this month.” She is about to take her things to a new room in Maastricht. “Could I see your old contract?” Blezer asks. She shows him a digital version, saying “I don’t think it’s legal.” Blezer has to disappoint her. “I’m afraid it is. You signed for 36 weeks.” “But it’s so badly written – doesn’t he have to stick to certain rules?” Blezer: “It doesn’t matter whether the contract is nice and neat or written on scrap paper. There are so many poorly written contracts out there that are nonetheless legal.” The student sighs. “Well, if he doesn’t pay back the €350 deposit, I’ll keep the key.” Blezer advises strenuously against this. “If you have the key, you have access to the house and it’s easier for him to say you still have a contract. Send him an email and be sure to give back the keys as soon as possible. Write that you don’t feel comfortable about all this and that you agreed with him on this and this day – do you remember the date? – to leave on 1 December 2015.”

Later, she says: “I’m scared; I don’t know what he’ll do when I give him the keys.” She thinks of going to the police. “What’s my worst-case scenario?” she asks before leaving. “That you have two contracts and two lots of rent to pay.” Given that the student wants to terminate her contract before it runs out, the landlord will lose revenue and he intends to be compensated for that in some way

or another. There’s a big chance, according to Blezer, that she will lose her deposit. How it all worked out, Blezer doesn’t know; the student didn’t show up again.

Pest control expert

Maastricht University started trialling the Housing Helpdesk in February 2015, following the example in other Dutch university towns of what are known as rental teams. Students can approach them during their consultation hours for help and assistance with housing-related legal and financial issues. The Housing Helpdesk now has around 180 cases, mainly concerning termination of leases, exorbitant rents, agency fees and deposit refunds. In addition to those students who drop by the office in the Student Services Centre in person, many post questions on the Facebook page: What are my rights if the heating goes off for a week? How do I let my landlord know if I want to terminate my contract – is a phone call or email sufficient? Does the university have an official blacklist for landlords? Whose responsibility are the mice in our apartment – does the landlord have to arrange for a pest control expert? My apartment has had a horrible smell ever since I moved in, what should I do?

Unscrupulous

A notable proportion of the people who make use of the Facebook page and consultation hour come from abroad. “Maastricht University obviously has many foreign students, and often they’re unfamiliar with Dutch regulations”, explains Blezer. “For example, the fact that there’s a point system that allows you to objectively measure the amount of rent you should be paying, that a rental committee can be called in in the case of a dispute, or that the law bans rental agencies from charging handling fees to the tenant. Foreign students often aren’t able to stick up for themselves like Dutch people do, and sometimes they turn up in Maastricht at the last minute and just take the first room on offer.”

It seems to be these foreign students in particular – “you can’t prove it, and I don’t know whether they specially seek them out” – who fall prey to unscrupulous landlords who charge exorbitant amounts for a ‘closet’ well outside the city centre. “We have a case of a student who lives in a house in Heer with six other students. He was paying €625 without bills. Based on the point-score system we came up with a figure of €280. Yes, sad. We initially sent the landlord a letter and then called him. He agreed to reduce the rent and to refund the student for the overpaid rent from the previous months. He also agreed to lower the rent for two of the other housemates.” According to Blezer the landlord has two other houses in Maastricht – imagine his profits. But what if this student leaves Maastricht in July and a new tenant shows up? “There’s nothing stopping him from charging €625 again.” Shouldn’t he be on some sort of blacklist? “There’s no official list, but you can find some initiatives on the internet. It’s not our intention to make a list like that. We’re not here to track down slumlords. The purpose of the Housing Helpdesk is to help students get better housing in terms of safety, upkeep and price.” What about tipping off the city council, so it can look into taking action? “That’s not our job either, but maybe we should do that in extreme cases.” Blezer thinks what they are seeing is the tip of the iceberg. “I’m sure there are very many students who are paying too much. According to the National Student Housing Monitor people in Maastricht pay an average of €20 too much per month. I think that’s probably on the low side. No, landlords are rarely happy when they receive a complaint. But I also know ones who don’t make a fuss, who even apologise.”

On the street

An Italian International Business student is not that fortunate. After a letter from the Housing Helpdesk requesting that the student’s rent be reduced from €370 without bills to €230, the

landlord threatens to throw him out. The student is renting an attic in the centre of Maastricht. “I saw an advert on the Maastricht Housing site and I thought, just take it. I was already pretty late”, he explains on a Tuesday afternoon in November to Blezer and Boukhris. He thinks the rent should be lowered. “My neighbour pays €100 less than I do.” During the consultation hour he gives the measurements of his room, bathroom and kitchen. “I don’t have a tape measure though, so they’re not exact.” The pair decide to measure his room themselves so that they can score it accurately. The rental price check is a tool that calculates the maximum rent that is legally permissible based on the surface area of the room, amenities and other things. “But it doesn’t take into account whether you live in a clean, safe house in a top location or in some kind of ghetto hovel”, Blezer says. The student’s room is around 15 square metres, the window smaller than 0.75 square metres. He shares the bathroom with six housemates. “Will the landlord make things hard for me? Say I leave for the summer, will he claim I’ve broken things or didn’t leave the place clean in order to keep my deposit?”

Blezer is honest: “The contract runs till July. He’s not going to like it, but there’s no reason to tear up the contract. He could make a fuss about the deposit though; we see that a lot.”

The landlord, indeed, does not take the news well. The student is just complaining, he writes in a letter – the room is ample in terms of comfort and service, the house is in a top location and it even comes with a housekeeper. Because the student once paid his rent five days too late, the landlord calls him a ‘difficult payer’.

“Madness”, says Blezer. He sends a response, sticking to the position that the rent should be reduced and there is no reason to terminate the contract. “The contract has a penalty clause, which means that if the contract is terminated prematurely both landlord and tenant have to pay a penalty – in this case more than €3000.”

based on the rent point-score €280”

Tips for tenants

- The day you sign the contract, be sure to also fill in an inspection report with the landlord or rental agency. Take photos of the room(s), describe their condition in detail, sign the document and make sure the landlord/agency does so too. This way, no doubt can arise later about the condition in which you are expected to leave the place.
- Read the fine print to make sure you understand the terms of the contract. Leases are typically for a period of one year. If you wish to move out before that, you can usually terminate the contract early in consultation with the landlord/rental agency, provided you find a new tenant to take your place. You communicate with the landlord/agency about this by phone and in writing (email and registered post).
- If you have doubts about the amount of rent you are paying, fill in the online rental price check at www.huurcommissie.nl (in Dutch). If you need help, get in touch with the Housing Helpdesk.

Nonetheless, the landlord, advised by a lawyer, wants the student to pack his bags by 1 March. In exchange he is to receive €500 in moving costs. The case was still pending at the time *Observant* went to press, but what is clear is that the student does not want to leave the room. If necessary, the Housing Helpdesk will call in the rental committee, an independent, national organisation that mediates in disputes and issues binding verdicts. Its 36,000 verdicts can be found online; a search query shows that 2,000 of these in recent years concerned 'a reduction in rent on the grounds of the scoring system'. Only eight of these cases have been heard in Maastricht since 2010, and in half of these cases the price was indeed adjusted downwards.

Agency fee

As a result of a recent verdict by the Supreme Court, the highest judicial body in the Netherlands, quite some students approach the Housing Helpdesk, complaining about mediation fees. On 16 October 2015 the judge ruled that a rental agency can't have it both ways: they can't charge mediation fees to both the landlord and the tenant. The business model of many agencies is therefore illegal. They advertise housing on

their sites, and potential tenants have no way of getting around them. Then, when they draw up a contract, they charge a fee that typically amounts to one month's rent.

A sixth-year medicine student moved into a three-room apartment in Wyck with two friends. A national housing agency based in Maastricht charged them €1400 in mediation fees. "We did leave our details at the office one time, but never specifically gave them the go-ahead to find something for us. She wants to know whether she is entitled to ask for a refund. She signed the contract in March 2015. "Absolutely. You have three years from the date on which you paid. But being in the right in principle and in practice are two different things." This is something Blezer says often. "It's a tricky situation. The tenant is in a weak position. Those who make a fuss about the fee don't wind up with the key – the agency just finds someone else."

Inquiries with three agencies in Maastricht reveal that Housing XL no longer charges mediation fees to tenants; instead the landlords pay the lion's share. But they do charge tenants contract and administration fees of €247.50. 123Wonen charges €125 for this, while Pro Housing makes clear both on its website and by phone that "at no

stage" do they charge fees to the tenant.

Strongly worded letter

Alum Feye Zwart, who clashed with a housing agency because of this mediation fees, wrote an e-mail to *Observant* because he thinks "many current and future students could benefit from my experience". After completing the Master in International Business, Strategy & Innovation, two years ago (when there wasn't any Housing Helpdesk), Zwart moved into a studio on the Brusselsestraat that he found through a Maastricht rental agency. It was his mother who alerted him to the unlawful nature of the mediation costs of almost €700.

Zwart went to the Juridisch Loket (Legal Helpdesk) and sent the agency a standard letter. The response? "A long, strongly worded letter to the effect of: you signed a contract with us, you know there are mediation costs, now you're on the hook for them."

Zwart can imagine that this is the moment when people feel intimidated and throw in the towel. Not him. After several months and a great deal of correspondence between the agency's lawyer and Zwart's, who threatened to sue them, the money was refunded. "All of a sudden it just appeared in

my bank account", says Zwart. One of his housemates also went through with the case, together with lawyer Thijs Cuppen, a friend of Zwart's, and he too got his money back.

"You can't help but wonder what these agencies do for all that money", says Cuppen. "Drawing up a lease, informing the landlord, arranging a viewing: that surely doesn't cost €665? It's also strange that the price is dependent on the amount of the rent. Some people pay €300, others up to €1000 – for the exact same work. I think it's a good thing this is being reined in once and for all."

The Housing Helpdesk is open weekdays except Wednesday from 10.00 to 12.00 and located in the Student Services Centre, B.025, Bonnefantestraat 2. The Helpdesk is a partnership between UM and the Maastricht city council: www.housinghelpdesk.nl / info@housinghelpdesk.nl

As the cases referred to in this piece are ongoing, all students, landlords and rental agencies therefore remain anonymous

The role of the Authority for Consumers and Markets

The Netherlands Authority for Consumers and Markets is an independent watchdog that protects consumer interests and has been involved with the rental mediation issue since 2014. "We don't take action on the basis of individual complaints", says Saskia Bierling, a spokesperson for ACM, "but if consumers are having problems with companies on a large scale, that's where we come in. The consumer, the tenant, is the weaker party whose rights are often trampled on. We started an investigation in 2014 and have made agreements with three parties: NederWoon, Direct Wonen and

Rots-Vast. We stipulated that things need to be done differently; that they can no longer charge mediation fees to the tenant." All three agencies eventually came around, although another agency, Duinzigt Woonservice, did not take immediate action and was penalised as a result.

Mediation fees should largely be a thing of the past, but there are contract and administration fees of €100 to €200 – is this a new grey area? "ACM has so far focused on improper mediation fees. For other charges, our position is that they have to be reasonable and they

can't just be a cover for mediation fees. In practice it can be difficult to distinguish one from the other. Fortunately, a bill was passed late last year prohibiting agencies from charging double mediation fees for shared residences, such as rooms; for independent housing this ban was already in place. In the explanatory memo, you can see that the legislature bans fees – be it mediation, marketing or contract fees – from being charged to the tenant. Once the law comes into force, we'll turn our attention to exorbitant administration fees."

Wie is Verhaeghe?

Een boek over autoriteit was eigenlijk niet de bedoeling, zegt psychologiehoogleraar en psychoanalyticus Paul Verhaeghe (Roeselare, 1955) op zijn werkkamer aan de Universiteit Gent. Het was tijdens het schrijven van *Identiteit* (2012), een bestseller waarvan inmiddels meer dan 50 duizend exemplaren zijn verkocht, dat hij stuitte op het “reusachtige autoriteitsprobleem” van de moderne westerling. In *Identiteit* beschrijft hij de invloed van het neo-liberalisme op ons geestelijk welbevinden. Sinds 2000 spelen zijn boeken zich af op het raakvlak van maatschappij en psychiatrie. Verhaeghe staat in België bekend als een linkse intellectueel. Aanvankelijk werd hij ingedeeld bij de Vlaamse neo-marxisten. “Dat was een grote verrassing voor me. Ik had nog nooit iets van Marx gelezen.” *Foto: Arthur Joos*

**Prof. Paul Verhaeghe
ziet het collectief als
de nieuwe bron van
autoriteit**

“Mijn kleindochter wordt opgevoed door een groep”

Wie neemt de politicus nog serieus? Of de politieagent, de buschauffeur of wie dan ook in een uniform? De huidige gezagscrisis is dieper dan ooit. Het is de hoogste tijd voor een herwaardering van gezag, met als basis: de groep. Dat zal de Belgische hoogleraar en psycholoog Paul Verhaeghe over twee weken betogen in een Studium Generale-lezing over autoriteit. Observant zocht hem op in Gent.

Verhaeghe groeide op in de Late Middeleeuwen, zegt hij met lichte spot over de jaren vijftig in Vlaanderen. “Wij waren het tweede huis in de straat met een vaste telefoon, na het café. De hele buurt kwam bij ons telefoneren. De mentaliteit zou ik laat-feodaal noemen: hard werken en zwijgen. Zeker op het katholieke, conservatieve platteland van West-Vlaanderen, waar ik geboren ben. De vader, de pastoor, de onderwijzer, ze belichaamden een hiërarchisch, absoluut topdown-gezag, dat je niet in vraag stelde.”

De studentenopstanden in ‘68 in Parijs waren een enorme bevrijding, zegt hij, in twee opzichten. Het traditionele gezag viel van zijn voetstuk, en afkomst gaf niet langer de doorslag voor het volgen van een studie. “Ik weet nog, de overheid riep kinderen van twaalf op en testte hen op schoolse vaardigheden als intelligentie en inzet. Dat was uniek in de geschiedenis. Alleen voor jongens overigens, mijn zussen nog niet. Ik zat bij de eerste lichting en mocht naar het gymnasium. Er ging een wereld voor me open, negen uur Latijn, vijf uur Grieks. Een wereld die ik van huis uit niet kende. Er was bij ons letterlijk geen boek te vinden. Ik denk niet dat mijn ouders ooit één boek gelezen hebben. Mijn vader was schoenmaker.”

Hoe bevrijdend de studentenopstanden ook waren, de slinger is te ver doorgeschoten, zegt Verhaeghe. In zijn nieuwste boek *Autoriteit* laat hij zien dat gezag onontbeerlijk is in het sociale verkeer. Dat je kinderen kunt opvoeden zonder autoriteit is wat hem betreft een dwaling van formaat. Of zoals een vriend van hem het ooit treffend formuleerde: “Ik heb het niet zo op democratie met 5-jarigen.” Geen wonder ook dat steeds meer scholieren ontsproten en een groeiend aantal leraren thuis zit met een burnout. Een leraar die een leerling tot de orde roept, schrijft Verhaeghe, krijgt al snel te horen: “Wie denk je wel dat je bent?” En dat is eigenlijk de kern van het probleem.

Het aloude patriarchale gezag is uitgewerkt, we geloven niet meer in het christelijke discours dat mede de basis legde voor dit vaderlijke overwicht. En juist dat ‘ongeloof’ is funest, zegt Verhaeghe, want gezag drijft juist op een gemeenschappelijk verhaal waar zowel de priester als de gelovige, de politicus als de kiezer, de politieagent als de burger in geloven. Daarom onderwerpen mensen zich aan gezag vrijwillig, wat een belangrijk verschil is met macht. Daarbij draait het om dwang en het recht van de sterkste.

We beseffen het nauwelijks, schrijft u, dat we het einde van een tijdperk beleven, van tienduizend jaar patriarchale autoriteit. Het vinden van een antwoord is dringend.

“De Amerikaans-Joodse filosofe Hannah Arendt gaat ervan uit dat er twee manieren zijn om menselijke verhoudingen te regelen, via macht of gezag. Aangezien autoriteit vandaag de dag op de achtergrond is geraakt, kun je alleen maar concluderen dat macht steeds belangrijker is geworden.”

Waaruit blijkt dat?

“Alleen al uit mijn eigen werk aan de Universiteit Gent. Ik ben gewoon hoogleraar en twintig jaar vakgroepvoorzitter geweest, tot vorig jaar oktober. Maar vanaf pakweg tien jaar geleden heb ik niets meer te zeggen.”

Niets meer te zeggen?

“Professoren worden officieel benoemd als ZAP, zelfstandig academisch personeel. Maar ik heb in de faculteitsraad voorgesteld om ons om te dopen tot UAP, uitvoerend academisch personeel. We hebben namelijk niets meer te beslissen. De regelgeving neemt alles over. Het examenreglement van onze universiteit telde drie A4'tjes toen ik studeerde. Nu zijn het 93 bladzijden. En ieder jaar, ik hou het bij, komen er vijf à zes pagina's bij. Het is een zichzelf vermenigvuldigend virus. Had ik voorheen als vakgroepvoorzitter gezag om zelf beslissingen te nemen, nu worden we aan die regelgeving onderworpen. Pure macht.”

En deze verschuiving van autoriteit naar macht ziet u ook buiten de universiteit.

“Ja, ook in gevaarlijkere versies, waar het gaat om financiële of politieke macht. Kijk naar de klimaatverandering. De maatregelen die nodig zijn, worden tegengehouden door multinationals, puur op grond van financiële macht. Het meest hallucinante voorbeeld is de zaak rond de *rulings* waarbij overheden in het half verborgene financiële afspraken hebben gemaakt met multinationals. De EU heeft dat ontdekt en probeert paal en perk aan te stellen aan die belastingvoordelen. Bij ons is in de pers gekomen dat dertig van die bedrijven voor 2000 miljard euro niet zijn belast. Hoort u het bedrag? 2000 miljard euro. Daardoor heeft de Belgische staat 700 miljoen euro misgelopen. Ondertussen hebben we een begrotingstekort, moeten we aan alle kanten bezuinigen, maar wat zegt onze minister van Financiën: ik zal er alles aan doen aan om het geld *niet* terug te vorderen. Jullie minister Dijsselbloem zegt exact hetzelfde. Hier speelt het recht van de financieel sterkste. Gelukkig probeert Europa nog iets van autoriteit uit te oefenen, maar of dat lukt, valt te bezien.”

Politici hebben ondertussen een nieuwe basis voor gezag gevonden, schrijft Verhaeghe: cijfers. Wie iets wil afdwingen, neemt tegenwoordig zijn toevlucht tot statistieken. Die lijken een koele objectieve werkelijkheid te weerspiegelen, maar dat is schijn. “Zodra cijfers op tafel komen, slaat elke discussie dood. Terwijl de eerste vraag moet zijn: waar zijn ze op gebaseerd? Meer specifiek: welke vragen zijn er gesteld en welke methoden zijn gebruikt om die vragen te beantwoorden? Pas dan weet je wat de cijfers betekenen.”

U houdt een pleidooi voor de groep als nieuwe bron van autoriteit.

“Ja, in plaats van een piramide met absoluut gezag aan de top stel ik een horizontaal netwerk

voor op grond van overleg. Maar dit wordt niet altijd goed begrepen. Ik heb al flink wat interviews achter de rug en vaak denkt men dat het individu bij mij geen rol meer speelt of dat ik een soort communisme 2.0 propageer. Dat klopt niet. Ik heb het over netwerken, waarbij het gezag verschuift tussen verschillende knooppunten.”

Dat klinkt gewichtig maar is volgens Verhaeghe, die verwijst naar het werk van de Israëlische psycholoog Haim Omer, al lang staande praktijk in de opvoeding. Zo wordt zijn kleindochter Luce opgevoed door een groep: de ouders, de beide oma's, de crèche-medewerkers, en als ze wat ouder is door leerkrachten in het onderwijs, in de naschoolse opvang. De ouders van Luce zijn vaak laat thuis, net op tijd om hun kind in bed te stoppen. Dus wie voedt haar eigenlijk op? De ouders zijn natuurlijk de belangrijkste opvoeders maar het gezag is meer dan vroeger verspreid over meerdere ‘knooppunten’. Belangrijk bij zo'n netwerk is dat iedereen dezelfde boodschappen geeft aan de jongeren, steeds dezelfde spiegel aanbiedt en daar transparant over is. Het groepsgezag werkt op basis van sociale druk en controle.

Het horizontale netwerk, waar overigens geen blauwdruk van bestaat, heeft ook op de werkvloer furor gemaakt. Zie de thuiszorgorganisatie Buurtzorg, schrijft Verhaeghe. Er werken achtduizend mensen verdeeld over 550 zelfsturende teams. Buurtzorg werkt voor de helft van de prijs en is afgelopen najaar voor de vijfde keer op rij uitgeroepen tot beste werkgever in Nederland. Ook bedrijven als het Braziliaanse Semco en het Spaanse Mondragon zijn op een coöperatieve leest geschoeid en daarmee buitengewoon winstgevend. Overleg en sociale controle zijn hier eveneens de werkzame bestanddelen.

De trots van Vlaanderen is in dit opzicht schoenenwinkel Torfs. “Het personeel is uitsluitend vrouwelijk, laag opgeleid en werkt meestal in deeltijd. Vanuit HR-perspectief zijn dit moeilijke werknemers. Helemaal niet, zei oprichter Torfs, met wie ik een paar keer om de tafel heb gezeten. Ze mogen van mij zo ongeveer alles zelf beslissen, in onderling overleg. Elke winkel beslist zelf wat men belangrijk vindt en maakt zijn eigen *mission statement*. Er is nauwelijks absentisme en weinig ziekteverzuim. Torfs, meermalen tot beste werkgever van Vlaanderen uitgeroepen, geeft weleens lezingen voor collega-CEO's. Hij kan daar sappig over vertellen. Het publiek zakt eerst diep weg in de stoelen, vindt zijn bedrijfsstrategie wollig, maar veert op als de slides met winstcijfers verschijnen. Die zijn verviervoudigd in tien jaar tijd.”

Ook in de politiek ziet u heil in het groepsgezag.

“In veel steden wereldwijd zie je al dat men gebruik maakt van ‘deliberatieve democratie’. Daarbij overlegt een representatieve groep burgers na grondig geïnformeerd te zijn, over specifieke onderwerpen en neemt daarover beslissingen. Denk aan projecten als de herorga-

nisatie van een wijk. Op lokaal niveau werkt dat prima.”

En op het nationale niveau?

“Dat doet er steeds minder toe. Nationale politici hebben niets meer te vertellen. Ze beslissen niet eens over hun eigen centen. Voordat de begroting in het nationale parlement komt, is die al goedgekeurd door Europa. Natiestaten zijn met de huidige mondialisering volstrekt achterhaald, negentiende-eeuws. Die beantwoorden niet meer aan de hedendaagse realiteit. Net zo min als nationale verkiezingen, zoals schrijver David Van Reybrouck heeft laten zien in zijn boek *Tegen verkiezingen*. Die vormen geen juiste afspiegeling van de bevolking en worden gekaapt door lobbygroepen. Dus het wachten is op een transnationaal niveau, in de vorm van Europa waarschijnlijk. Horizontale autoriteit zou dan een dialoog veronderstellen tussen het lokale en het transnationale niveau. Dat moet denkbaar zijn maar mijn kennis van de politiek schiet hier tekort. Ik heb me in aardig wat beleidsnota's verdiept maar moest al snel toegeven dat dit niet *my cup of tea* is. Al zie ik wel dat het nodig is en hoop ik dat het ervan komt.”

Bent u in de praktijk betrokken bij horizontale netwerken?

“Ik ben vooral een ivoren-toren-denker. Ik heb wel mijn vakgroep altijd horizontaal georganiseerd. Mijn mensen kregen heel veel autonomie en ik deed nooit aan micromanagement [medewerkers op de vingers kijken]. Ze hielden me op de hoogte van hun werkzaamheden en als er problemen waren, dan legden ze die voor. Wat ik toen ook heb ervaren... Ik heb twee keer meegemaakt dat mensen disfunctioneerden en in beide gevallen was het de groep die deze medewerkers er uitgezet heeft. Van daaruit kwamen de kritische geluiden dat één van hen de kantjes ervan afloopt, foefelt, niet samenwerkt, noem maar op. Als leidinggevende heb je dat niet altijd in de gaten.”

Dus u wist het allemaal al uit eigen ervaring?

“Ik moest aan mijn vakgroep denken toen ik over Semco las. Een van de eerste dingen die het nieuwe bestuur deed, was de beveiligingsmaatregelen afschaffen om diefstal door werknemers te voorkomen. In het nieuwe model was geen beveiliging meer nodig, want de werknemers zetten de dieven zelf aan de deur. Het bedrijf voelde nu meer als van hen. Zo werkt dat: als je mensen meer verantwoordelijkheid geeft, gedragen ze zich verantwoordelijker en gaan ze meer sociale controle uitoefenen.”

Maurice Timmermans

De lezing over autoriteit, van Paul Verhaeghe, is op donderdag 18 februari (20.00 uur) in de aula van de Minderbroedersberg

40 jaar in 2016

Net zo oud als de universiteit

Dit academisch jaar wordt de Universiteit Maastricht veertig. In deze serie vertellen oud-studenten - die net als de universiteit in 1976 het levenslicht zagen – hoe ze in Maastricht terecht kwamen en welke herinneringen ze hebben aan docenten, de faculteit en het studentenleven. Vandaag: Sigrid Verbrugge.

Studie: Ik vond als scholier talen erg leuk en wilde ook iets met bedrijfseconomie. Ik heb nog even gedacht aan Frans, maar zag me niet voor de klas staan. International Business bleek de perfecte combi: én voertaal Engels, én bedrijfskunde, én de kans om een tijd in Frankrijk te studeren. Ik heb zeven maanden in Poitiers doorgebracht, alles in het Frans, ik heb nog nooit zo hard moeten studeren. Maastricht kende ik niet, was er nog nooit geweest. Nu proberen we ieder jaar een keer terug te gaan, voelt altijd als vakantie.

Docent: Mariëlle Heijl-tjes. Ze was mijn scriptiebegeleider, ze heeft me op weg geholpen en heel goed begeleid. Ze dacht mee, was open, en behandelde me als een gelijke. Ik had echt het gevoel dat we het samen deden. Ik vond het helemaal niet erg om een scriptie te schrijven. De colleges van Geert Hofstede over bedrijfsculturen wereldwijd vond ik ook erg boeiend. Ik vraag me nu alleen af of ik les van hem heb gehad, of dat iemand anders over zijn theorie vertelde.

Plaats: De Bonnefantentrieb (nu pand van het studentenservicecentrum, red.) is speciaal

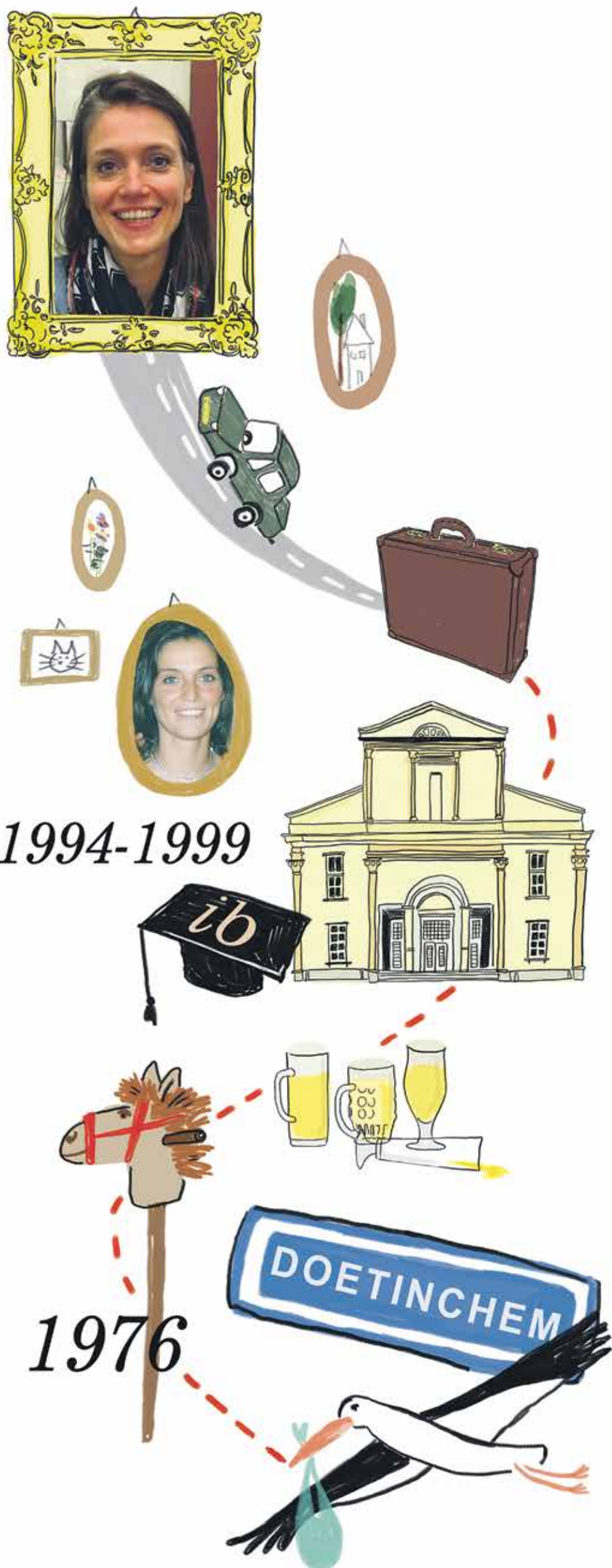
omdat ik daar vaak studeerde en er een baantje had. Ik zat achter de balie. Ma van Sloen is bijzonder omdat dat de stamkroeg van mijn onafhankelijk damesdispuut Pink Wins is, maar de belangrijkste plaats is toch de Servaasbrug. Voor mij is dat *het* symbool van Maastricht. Ik fietste er dagelijks minimaal vier keer over heen – ik woonde aan de Franciscus Romanusweg. Ik kwam dan ook altijd langs de bierbrouwerij en rook, als ik daar voor half negen passeerde, vaak het bier.

“Tedere dag kwam ik langs de bierbrouwerij aan de Maas en rook al vroeg in de ochtend het bier”

Anekdote: Het was Hemelvaart, tijdens het Us Leef Vruike hockey toernooi, dat Sjoerd me voor de eerste keer opviel. Interessante jongen dacht ik, mooie blauwe ogen. Hij bleek lid van Circumflex en hield mij ook in de gaten. Een tijdje later kwamen we elkaar weer tegen tijdens een barbecue in een studentenhuis aan de Alexander Battalaan. Toen vroeg hij of we een keer iets zouden gaan drinken. Nu zijn we twintig jaar verder en hebben twee dochters, van vijf en twee, en wonen we in Shanghai.

Riki Janssen

Sigrid Verbrugge, geboren op 21 september 1976 in Doetinchem, studeerde vanaf 1994 International Business, haalde in 1999 haar bul. Ze werkt als marketing professional, veelal interim projecten, en is getrouwd met Sjoerd Drost (ook UM alumnus, studeerde ook IB). Samen hebben ze twee dochters, ze wonen in Shanghai, China.

film: The revenant

De kwaal van Tarantino

Still uit *The revenant*

Het verhaal: Tijdens een expeditie wordt de Amerikaanse kolonist en pelsjager Hugh Glass (Leonardo DiCaprio) aangevallen door een grizzlybeer en vervolgens voor dood achtergelaten door zijn collega John Fitzgerald (Tom Hardy). Glass zint op wraak en begint aan een barre overlevingstocht dwars door de Noord-Amerikaanse wildernis.

Twaalf Oscarnominaties. Dan moet het wel een goede film zijn, want:

- De openingssequentie – een aanval van indianen op een groep pelsjagers – grijpt je gelijk bij je nekvel. Alles wat goed is aan *The revenant* zit in die virtueuze scène gebundeld: adembenemend 'hoe hebben ze dit nou weer geflikt' camerawerk, ritmische montage en imponerende natuurtafelen.

- Het verbluffend realistische gevecht tussen DiCaprio en de grizzlybeer behoort tot het indrukwekkendste dat ik ooit in een bioscoopzaal heb gezien. Er is vanzelfsprekend een hoop computerwerk aan te pas gekomen, maar de trucage is onzichtbaar. Tijdens die zes minuten van het gevecht tussen man en beer wordt Filmgeschiedenis geschreven. Met een hoofdletter F inderdaad.

- De VVV van British Columbia mag tevreden zijn: de ongerepte natuur is adembenemend mooi in beeld gezet. Zelfs als je interesse in het wraakverhaal gaandeweg wat begint te verdampen, blijft de ruige wildernis van West-Canada imponeren.

De publiciteitscampagne is beter dan de film, want:

- 154, 124, 143, 148, 119, 156. Nee, dat is geen

Fibonaccireeks, maar de lengte (in minuten) van de zes speelfilms die regisseur Alejandro González Iñárritu tot nu toe maakte. De Mexicaan is een virtueuze cineast, maar hij heeft last van wat in de medische literatuur de 'kwaal van Tarantino' wordt genoemd: een pathologische wijdlopiegheid die door critici vaak wat al te gretig voor 'episch' wordt versleten. Van die 156 minuten van *The revenant* hadden er gerust vijftig op de montagetafel achter mogen blijven. Het wraakverhaal is simpelweg te dun en eendimensionaal om een film van deze lengte te kunnen dragen.

- De dromerige flashbacks en de bombastische hallucinaties van DiCaprio detoneren met de rest van de film.

- In interviews heeft Iñárritu regelmatig kritiek geuit op het geweld dat de oorspronkelijke bewo-

ners van Noord-Amerika is aangedaan. Maar er schuilt een onaangename gretigheid in de manier waarop hij dat geweld in beeld zet.

Het salomonsoordeel: Veel filmcritici verklaarden de Oscarrace gelopen na het zien van *The revenant*. Ik zeg: laten we de huid van de beer niet verkopen voor hij geschoten is.

Mark Vluggen

Mark Vluggen is senior docent bij SBE en hoofdredacteur bij *Lumière*

thuisreiziger

Lente op het Volksplein

28 Januari 2016. Elf uur in de morgen. Mooi zonnig weer. Plaats van handeling: het milieuperron op het Volksplein tegenover de Aldi. Ik ontdoe mijn fietstassen plus een zak aan het stuur van een week verzameld plastic, blik, glas en oud papier. Altijd zijn er wel drie of vier mensen in de weer. Het is een vlottende gemeenschap. We jagen elkaar niet op. Nee, ga uw gang. Deze vorm van directe supervisie voorkomt het soort vervuiling dat in de wetenschap bekend staat als *random waste*. Merkwaaardig genoeg zijn veel vuilnis stortende passanten mannen van mijn leeftijd. Kennelijk besluiten rond half elf, geheel onafhankelijk van elkaar, tientallen brave burgers of hun vrouwen dat de tijd gekomen is om voor slijk en sjoen te gaan. Deze morgen wacht ons een verrassing. Bij een papierbak staat een man van dertig, veertig jaar, in werkkleding, vlak bij zijn busje grote kartonnen dozen kapot te snijden met een stanleymes. Dat we dat nog mogen meemaken. De schrik van elk milieuperron is de stiekem neergesmeten kartonnen doos of plastic emmertje dat te groot is voor de opening in de containers. Maar daar staat een milieuheld

Foto: Loraine Bodewes

op zijn gemak zijn overbodige verpakkingen weg te werken. Zo'n man verdient De Taart Van De Week.

Terwijl ik nadenk over het milieuperron als onderdeel van het voortdurende beschavingsoffensief, gebeurt er iets van een hogere orde. Een

grote lijster begint te zingen. Zijn heldere strofen, ongehaast gebracht, zijn over honderden meters te horen. Deze vogel brengt zijn tijd veelal door in de toppen van hoge bomen. Hij frequenteert daarom parklandschappen. Op het Volksplein staan veel hoge bomen. Ik zei nog tegen mijn vuilnismaten: hoor, een grote lijster. Maar zo persoonlijk moest het niet worden. Ik mompelde nog dat vandaag, die zonnige winterdag met een recordtemperatuur, de lente was begonnen. Thuis had ik al het gezang van de koolmees, de pimpelmees, de heggenmus en de zanglijster gehoord. En niet te vergeten een druk tjielp-tjielp van de mussen. Bemoedigende tekenen van de lente. Maar de grote lijster kondigt het nieuwe seizoen aan. Luid en duidelijk zingt hij zijn Latijnse naam: *Turdus Viscivorus*. Toen ik de Aldi wou binnen gaan, mompelde lager in een boom, een boomkruiper zijn liedje. Het Volksplein als parklandschap: wie had dat gedacht.

Hans Philipsen

(met dank aan de dichter Jan Hanlo)

Hans Philipsen is oud-rector van de UM

colofon

Redactieadres

St. Servaasklooster 32

Postbus 616

6200 MD Maastricht

(volg routebordjes)

T 043 - 38 85 390

E observant@maastrichtuniversity.nl

W www.observantonline.nl

Stichtingsbestuur

Arie Nieuwenhuijzen Kruseman (vz),

Sandra Daas, Catharien Kerkman, Stephanie

Meeuwissen, Christoph Rausch

Redactieraad

Harald Merckelbach (vz), Fleur Damen, Piet

Eichholtz, Birsan Erdogan, Silvia Evers, Bob

Meijer, Sophie Nelissen, Yordi Rienstra, Ralph

Stassar

Redactie

Riki Janssen

(hoofdredacteur) 043 - 38 85 384

Wammes Bos 043 - 38 85 383

Wendy Degens 043 - 38 85 382

Cleo Freriks 043 - 38 85 386

Maurice Timmermans 043 - 38 85 381

Redactie-assistent

Marion Janssens 043 - 38 85 390

Aan dit nummer werkten verder mee:

Albert Bergbroeder, Ingrid Candel, Ype Driessen,

Arjen van der Heide, Yanitsa Maksimova, Jordan

Mullins, Hans Philipsen, Kate Surala, Tsjalling

Swierstra, Mark Vluggen

Fotografie

Lorraine Bodewes, Joey Roberts

Illustraties/Opmaak/Basisontwerp

Simone Golob, www.sgiv.nl

Vertalingen

o.a. door B. Wall & P. Nekeman

Druk

Janssen/Pers Gennep

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen

zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties

Voor regionale en interne adverteerders: Marion

Janssens, 043 - 38 85 390,

marion.janssens@maastrichtuniversity.nl

Voor overige adverteerders:

Bureau Van Vliet, 023 - 57 14 745,

m.dewit@bureauvanvliet.com

Internet: www.bureauvanvliet.com

(Voor Paartjes zie info bij Paartjes)

Abonnementen

Leden van de universitaire gemeenschap

ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden en

andere belangstellenden kunnen zich abonneren

voor € 37,00 per jaar.

Losse nummers € 1,00

HOP

Observant is aangesloten bij het

Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande

schriftelijke toestemming van de hoofdredacteur

geheel of gedeeltelijk worden overgenomen

Voor hetzelfde geld staan de
paartjes iedere week
ook op internet:

www.observantonline.nl

paartjes

Gevraagd: medewerkers (full- en parttime) voor in ijssalons Gelateria Luna Rossa Maastricht. Stuur CV naar gelateriaLunaRossa.com

Te koop appartement 1 of 2 personen tot 900x390cm met open keuken nabij Emmaplein Vraagprijs € 92000,- Telefoon 06 27094498

KICKEN@ETEN TUES- TO FRIDAY BETWEEN 12-14h WE SERVE A WARM LUNCH BASED ON A 3 COURSE MENU €15 TONGERSESTR. 9 0634342996 WWW.KICKENENETENMAASTRICHT.NL

WINTER BBQ @ STAYOKAY info:Maastricht@stayokay.com

Free lesson Tango Argentino! 1 Febr. 19.30-20.30 Beginnerscourse starts 15th of Feb www.tangomaastricht.nl

PROFESSIELE THESISVORMGEVING INCL. DRUKWERKBEGELEIDING HOGE KWALITEIT VOOR EEN BETAALBARE PRIJS. WWW.DLGRAPHICS.NL 0624321042 INFO@DLGRAPHICS.NL

SPAANS IN MAASTRICHT! CURSUSSEN VANAF 15 feb. www.taalstudiocampo.nl

KICKEN&ETEN PARTY DRINK GATHERING WWW.KICKENENETEN.NL

Paartjes

Per letter, leesteken of spatie een apart hokje gebruiken. Regels volschrijven tot het einde. Voor langere teksten geldt het advertentietarief. Inleveren bij de redactie kan maandag tot en met donderdag van 09.00 tot 17.00 uur / contant betalen. Bezoekadres: loop de Minderbroedersberg omhoog, vóór de ingang van nummer 4 rechts af en loop het appartementencomplex (rode baksteen) binnen. Volg de bordjes naar de 2e verdieping. Digitaal inleveren kan ook, zie www.observantonline.nl Vóór dinsdag 16.00 uur ingeleverde Paartjes verschijnen de donderdag daarop in de krant. De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de Paartjes en behoudt zich het recht voor om zonder opgaaf van reden Paartjes te weigeren.

_____	€ 3,00
_____	€ 4,00
_____	€ 5,00
_____	€ 6,00
_____	€ 7,00
_____	€ 8,00

Friandises

Chocolatier

**De vermaarde pralines
van Maastricht**

**Wycker Brugstraat 55,
Maastricht**

Boekhandel

DE TRIBUNE

Kapoenstraat 8-10

6211 KW Maastricht

Telefoon (043) 325 19 78

KWF Kankerbestrijding gelooft in de dag dat niemand meer hoeft te sterven aan kanker.

Die dag die komt. We weten alleen nog niet wanneer. Wat we wel weten is dat we samen deze dag dichterbij kunnen brengen. Daarom vragen we iedereen om ons mee te helpen. Ook jou. Want alles wat we doen is weer een stap dichterbij. Dichter bij nog meer kennis, nieuwe successen, betere behandelingen. Dichter bij die ene dag, de dag dat we kanker verslaan. **Kijk wat jij kunt doen op kwf.nl.**

Samen komen we steeds dichterbij

De mededelingen van de universiteit, faculteiten, servicecentra en studentenorganisaties zijn te vinden op www.observantonline.nl

The announcements of the university, faculties, service centres and student organisations can be found on www.observantonline.nl

agenda academische zittingen Aula Minderbroederberg 4-6

04-02, 16.00 uur: mw. Tiara R. Lopez Penha, MSc.	19-02, 14.00 uur: mw. Jentina Wind, MSc.
05-02, 10.00 uur: dhr. Dennis Türk, Diplom- Volkswirt	19-02, 16.30 uur: inauguratie mw.prof.dr. Esther Versluis
05-02, 12.00 uur: dhr.dr. Teunis H. IJzerman	24-02, 16.00 uur: Double Doctoral Degree – UM- Hasselt University, Belgium
17-02, 12.00 uur: dhr. Christoph Aluttis, MSc.	mw. Esmée Bijmens, MSc.
18-02, 10.00 uur: mw.dr. Desirée C.W.M. Vos- Vromans	25-02, 14.00 uur: mw. Ramona Hohnen, MSc.
18-02, 12.00 uur: dhr.ir. Aloysius J.M. Sipers	26-02, 10.00 uur: mw. Gesa F. Lange, MSc.
18-02, 14.00 uur: mw. Annemieke C. Bouman, MSc.	26-02, 12.00 uur: mw. Marieke Rienks, MSc.
18-02, 16.00 uur: mw. Tomris Cesuroglu, MSc.	26-02, 14.00 uur: dhr. Ersoy Kocabicak, MSc.
19-02, 10.00 uur: mw. Anne G. Balter, MSc.	26-02, 16.30 uur: inauguratie Prof.mr.dr. Oswald Jansen
19-02, 12.00 uur: mw.dr. Martine T.B. Truijman	

Maastricht University

Interne vacatures

- **PhD position** at the Department of Organisation & Strategy, SBE, 38 hours
Vacancy number: AT2016.29
- **Senior beleidsmedewerker onderzoek** bij de unit Academic Affairs van het Maastricht University Office, 38 uur
Vacaturenummer: AT2016.30
- **Senior fondsenwerver** bij het team Development and Alumni Relations van het Maastricht University Office, 38 uur
Vacaturenummer: AT2016.31
- **Software ontwikkelaar ICT**, FHML/vakgroep Onderwijsontwikkeling & Onderwijsresearch, 38 uur
Vacaturenummer: AT2016.32
- **PhD student** for the "EUToxRisk21" project, FHML, 38-40 hours
Vacancy number: AT2016.33
- **Promovendus** Alpe D'HuZes project, FHML, 38 uur
Vacaturenummer: AT2016.34

Voor uitgebreide informatie, raadpleeg de website www.maastrichtuniversity.nl. Ga naar de link Medewerkers en vervolgens naar Vacature-aanbod (onderaan de pagina). Klik daarna op Academic Transfer. De vacante functies zijn onderverdeeld in interne en externe vacatures.

Schriftelijke sollicitaties o.v.v. vacaturenummer op brief en envelop (of elektronisch solliciteren via de vacaturewebsite) richten aan de afdeling HRM van de betreffende faculteit of beheerseenheid (Postbus 616, 6200 MD Maastricht). De vacatures staan open voor interne kandidaten (medewerkers en uitkerings-gerechtigden van de UM).

www.maastrichtuniversity.nl

**Op eigen benen staan.
Daar tekent zij voor.**

Het Liliane Fonds helpt haar met protheses en revalidatie. Helpst u mee? Lilianefonds.nl

Liliane Fonds

open de wereld voor een kind met een handicap

**Laten we de kunstnier klein maken.
En de wereld van nierpatiënten weer groot.**

Draag bij aan de **draagbare kunstnier**.
Sms NIER naar 4333 of geef via nierstichting.nl

Met 1 SMS doneert u eenmalig € 2,- (exclusief telefoonkosten).
Meer informatie: www.nierstichting.nl/sms.

NIERSTICHTING
Leven gaat voor.

Muizenkazerne

Een belangrijke voorwaarde voor een goeie masterscriptie is een comfortabele plek om te schrijven. Als je, zoals ik, het niet ziet zitten om na zes maanden de voordeur van je huis open te trekken met het idee dat je de grot van Plato verlaat, dan is vanuit huis werken geen reële optie. En er zijn maar weinig café-eigenaars die het kunnen waarden dat je met laptop en al een hele dag één van de tafeltjes bezet houdt, terend op dat ene bakje zwarte koffie. De enige oplossing: de bieb. Je plukt ze er zo uit in de bieb, de scriptieschrijvers. Ze komen als eerste en vertrekken als laatste. Een stapel boeken op het bureau waar je u tegen zegt. En het grootste deel van de tijd staren ze onweeglijk naar het scherm, al dan niet met de handen in het haar. Je ziet ze denken: "Hoe ga ik hier ooit een puik schrijfwerkje van brouwen?"

Na een semester in het stiltebastion van Edinburgh, keek ik met angst en beven uit naar de Maastrichtse bieb. Die is mij namelijk veel te druk. Heel gezellig, dat wel, maar als je in opperste concentratie een paper probeert te schrijven, werkt die gezelligheid iets minder goed. Bij terugkomst in Maastricht leerde ik al snel van het bestaan van de Tapijnkaizerne. En die mag gerust een verademing genoemd worden. Kleine studieruimtes, een prettige pauzeruimte en als je zelf koffie of thee meeneemt ben je ook, zonder dat de portemonnee er op de lange termijn onder lijdt, van de benodigde warme dranken voorzien. Want waar de koffieprijsjes de afgelopen jaren als raketten de lucht in zijn geschoten, moet men tegenwoordig al een koffiehypotheek bij DUO aangaan om de dagelijkse cafénebehoefte te kunnen bekostigen. En zo'n hypotheek willen we natuurlijk niet. Bovendien is het in Tapijn altijd lekker rustig. Het komt meer dan eens voor dat ik de eerste ben die een studieruimte betreedt en haar pas als laatste weer verlaat. Maar helemaal alleen ben je nooit. Tapijn wordt namelijk bewoond door een flinke muizenkolonie. Zit je een tijdje stil, dan kun je ze horen dansen op het plafond.

Te midden van de stilte is dat kleine beetje rumoer een welkome bijkomstigheid en ik heb mijn kompanen voor de komende maanden dan ook gevonden. In mijn dankwoord zal ik het gezelschap van de muizen niet onbenoemd laten.

Arjen van der Heide

3HOOG

Door Ype Driessen

René

Jurre

Merel

Harrie

Mag ik ook zo'n ding, plies?

Ik ben er helemaal klaar voor. Nog één nachtje slapen, dan mag ik naar het ambtenarencarnaval. Dat gaat vooraf aan het gewonemensencarnaval en we leven er met z'n allen al dagenlang naartoe. De collega's op de Berg, voor zover 't geen boetelenders betreft natuurlijk, oefenen op de computer de liedjes, punten voor zover nodig hun Mestreechs bij en lullen nergens anders meer over dan hun pekskes. Die ze natuurlijk op vrijdag nog niet aandoen, dan volstaat een mal hoedje en een kleurensjaal die ze 's morgens mee van huis hebben genomen. Om vier uur kijken we dan met een zucht naar de klok, om kwart over vier pakken we de tas in, om half vijf stormen we naar de deuren richting - om te beginnen - de Tribunal. Daar zitten de noeste werkers van de gemeente dan al een uur te wachten. Knappe jongen die ons nog tegenhoudt. Niet dat iemand het ook maar wil proberen, en zeker ons hooglustige drietal niet. *D'n Dikke, d'n Belsj en d'n Spicht* zijn zo mogelijk nog enthousiaster dan wij. Zelfs *La Carola Blanca* doet geen enkele poging meer om de ondergeschikten in het gareel te krijgen. Ze heeft zojuist weer een deel van de Berg onder haar hoede gekregen; het kan geen jaar meer duren of ze neemt de hele tent over. Ik vind alles goed, zeker in deze tijd. Het lollige is nu trouwens ook dat d'n D, d'n B en d'n S mij op evangelisatie hebben gezonden, de faculteiten in. Dat werd tijd, een nieuwe klus voor uw speciale gezant, en ik kwijt mij ervan met alles wat ik in me heb, dat begrijpt u. Niet dat het makkelijk is hoor. Als je wetenschappers ervan wilt overtuigen dat het nuttig voor ze is om de bol eens door te laten blazen door een echte herremenie moet je van goeden huize komen. En dat kom ik niet, want ik ben geen *Limbo by birth*. En zeker geen Sjeng. Ik ben een importlimbo, een neplimbo, een surrogaatsjeng,

en dat krijg ik dan te horen. Maar je moet van je zwakte je kracht maken, hebben ze me ooit bij de cursus academisch leiderschap geleerd, dus als je ergens geen bal verstand van hebt maar wel aan je water voelt dat je er een hoop lol mee kunt hebben is het van: gaán met die banaan! Dus ik nodig nu groepsgewijs vakgroepsvoorzitters uit om samen het nieuwe leedsje te oefenen, zodat zij het goede nieuws weer kunnen doorgeven aan hun discipelen. Moeilijk maar dankbaar werk, kan ik u verzekeren. Gelukkig is er één faculteit waar ik fluitend doorheen kan wandelen. Wegens bekering geslaagd, bedoel ik. Heb er niks voor hoeven doen, daar in het oud-gouvernement. De dames en heren rechtsgeleerden zijn van zichzelf al zo geestig dat elk college daar op een buut lijkt. Wat is een buut? Ja hallo, da's dus lullen op z'n carnivals, half onverstaanbaar maar lachen verzekerd. En de juristen vergeten hun studenten

evenmin hoor! Die worden dezer dagen geacht hun nationale NSE enquête in te vullen, waarin ze mogen roepen dat docent x uit zijn mond riekt en docent y z'n Engels niet te volgen is en dat het een tikje tocht in zaal zus en zo. Dat komt dan weer terug in de Elsevier, en dan zakken ze weer in de lijstjes. Dus wat doen die gooche-merds om de studenten onder de kin te kietelen? Zodat ze alleen nog maar invullen dat de koffie weer best was en de colleges interessanter dan ooit? Ze geven ze een presentje, in het Engels, *Before you go mad with carnival, fill in the NSE, thanks!* En dat is dan een groengeelrode broche in de vorm van een kop met narrenmuts en belletjes.

Mag ik ook zo'n ding, plies?

Albert Bergbroeder

Twitter: @a_bergbroeder